

Samræða við flokksformann javnaðarflokksins Atla Dam. 1. partur:

Tá tað privata ikki røkkur og tað almenna kemur uppí kann fáast nakað av skafti

Hetta hava vit prógvað í so mongum færum og hefur hetta mót-prógvað borgarliga pástandin um, at har tað almenna kemur uppí ber ikki til, sigur Atli Dam m.a. í hesum práti við Sosialin

Beint áðrenn Atli Dam seinasta mánadag fór til Keypmannahavnar í landsstýrisrindum, hitta vit hann á máli og spyrja fyrst:

— Ert tú nøgdur við skeiðið, sum farið er?

— Ja, eg haldi, at javnaðarflokkurin kann vera væl nøgdur, nú hann leggur frá sær aftaná triðja landsstýrisskeiðið á rað, sum hann hevur havt leiðsluna av tinginum og í landsstýrinum. Eg meti, at landsstýrið hevur fingið væl av skafti hesi árin. Tað hevur sum kunnugt verið ein ógvuliga trupul tíð við einum rættiligum umskifti í vinnugrundarlagnum hjá færoyingum og einum rættiliga stórum umskifti í viðurskiftunum millum lond, nú tey fóru

at byta høvini sundur sín-ámillum. Tað er eisini at fegnast um, at landsstýrið hevur fingið eina rættiliga stóra uppbakking í lögtinginum aftanfyrir tann politikk, sum hevur verið rikin hesa tíðina. Eisini hava vit fingið eina rættiliga stóra uppbakking í teim mongu stórmálum, sum annars eru loyst úr lagdi hesi árin.

Men tað skerst ikki burtur, at sammett við árin frammanundan, so hava hesi verið merkt meira av álvarsligum og truplum samráðingum viðvíkjandi varðveiting av vinnumøguleikum og viðvíkjandi varðveiting av rættindum innan ríkis-eindina. Samstundis eru kortini, meti eg, størri lóggávuárbeiði framd, enn vanligt er í einum skeiði uppá bert 4 ár. Tað er lóggávuárbeiði viðvíkjandi týðandi reformum á fleiri samfelagsøkjum, sum tað

ikki hevur verið so lætt at tikið til viðgerðar í teimum samgongum, sum hava verið frammanundan.

Tríggir ymiskir flokkar

— Áðrenn vit nema við tey einstaku málini. Tað eru tríggir ymiskir flokkar, sum hava myndað landsstýrið. Metir tú tað, sum tað er javnaðarflokkurin, sum í sinum politikki hevur ført ann? Eru tað tit, sum hava drigið hinar við tykkum, ella er tað øvugt?

— Ja, vit siggja, at tað er lyndið hjá ávisum monnum, kanska teimum feskastu parlamentarikarunum at framheva seg sjálvan, sín flokk og lutin hjá hesum flokki ella flokkum í samarbeiðnum. Eg vil meta tað so, at í hesum samarbeiði fekk javnaðarflokkurin møgu-

leika fyri at fáa nøkur av teimum hjartamálum til viðgerðar, sum hann ikki hevur kunnað fingið fyrr. Eg vil meta tað við tjóðveldisins eygum so, at hann eisini í hesum samarbeiðinum fekk møguleikar fyri at virka fyri nøkrum av sínum málum, sum hann slettis ikki hevði møguleikar at virka fyri í einari andstöðu, og eg vil fólksflokksins vegna meta tað so, at eisini teir hava kent, at ávirkan teirra innan fyri samgonguna hevur verið munandi størri enn, um teir høvdu sitið í andstöðu. So eg haldi, at tað er beint at siga, allir flokkar eiga sín lut í samarbeiðnum, og at eingin flokkur ikki vil kennast við tað, sum gjørt er, og at allir flokkar hava verið samdir um ta samgongustevnskrá, sum varð lögð, tá ið landsstýrið bleiv skipað.

Tað tók ógvuliga drúgva tíð at viðgera hetta samgongugrundarlag, sum naturligt var, tá tríggir so ólíkir flokkar

skuldu ganga saman, so tað, sum kom í hetta samgongugrundarlagið, hugsi eg, at allir tríggir flokkar kunnu taka undir við, so um ein flokkur eigur meira í onkrum máli enn onkur annar, tað er í hvussu so er ikki nakað, sum ein eigur at leggja so stóran dent á.

Javnaðarflokksins lutur

— Hvat við javnaðarflokksins luti í samgonguni?

— Tað er givið, at einki hevði verið komið av skafti, um ikki ein flokkur við parlamentariskari traditið og við traditið fyri at sita við ábyrgd hevði havt ta neyðugu erfaring til at virka sum formidlari av samarbeiðnum ella at fáa arbeiðið at ganga. Men stórt sæð hugsi eg, at allir tríggir flokkar vilja vera við, at

tað, sum kom í samgonguskjalið, eiga allir lut í, og tað, sum fram er, tað eiga allir lut í. At summi mál so bera á ein meira sosialistiskan bóg enn onnur, tað er væl bara náttúrligt, tá ið javnaðarflokkurin nú einaferð fekk høvi til at seta ávisar treytir, og at man er blivin samdur um at fremja nøkur mál á teirri leið, sum allir tríggir flokkarnir hava stungið út fyri mongum árum síðani — at færoyingar í størst møgulegan mun eiga at skipa fyri egnum viðurskiftum, er eisini náttúrligt í eini samgongu, har sambandsflokkurin stóð uttanfyri.

Fiskirættindar-spurningarnir størstir

— Eru nøkur serlig mál,

Vágur — ein býur í menning

ingin halda fram, má annað skip fáast til vega í staðin fyri Dúgvuna. Eitt skip, sum lukar tey krøv, tíðin setur, bæði til fólka- og farmaflutning.

Uppgongutið fyri Suðuroynna

Hilmar Beck, sum nú hevur sitið á lögtingi seinastu átta árin, fegnast

um ta framgongd, sum hevur verið í oynni.

— Tað var tann tíð, at Suðuroyggin var tann førandi á vinnuliga økinum, men hava vit eisini upplivað niðurgongutiðir. Nú er myndin avgjørt broytt til tað betra, og stór flakavirki eru bygd bæði í Vági og á Tvøroyri, og hava bæði hesi ætlanir um viðari útbygging sigur Hilmar Beck, sum leggur dent á, at uppgávan hjá okkum politikarum má vera at virka fyri og taka undir við øllum teimum tiltøk-

um, har hetta er neyðugt, til tess at tryggja arbeiðsumstøður og trivnað hjá fólkinum í oynni, sum hann tekur til.

Betri fyri enn frammanundan

At enda spyrja vit Hilmar, um hann er nøgdur við tað, hansara valdemi hevur fingið burtúr, og heldur hann, at ein sjálvandi ongantið er heilt nøgdur.

— Men eg má við-

ganga, at væl er rokkið á vegis. Tað, sum er rokkið, skuldi virkað við til, at suðringar vóru betri fyri enn frammanundan, men tað vil altíð vera so, at livið setur nýggj krav og nýggjar uppgávur at loysa, og sum suðringur vil eg siga, at framyvir hevur tað alstóran týðning fyri oynna sum heild, og fyri hvørja einstaka bygð — fyri okkum allar suðringar — at Javnaðarflokkurin er væl umboðaður á lögtingi, endar Hilmar Beck.

